

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 990/2018
17.10.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Душана Сакића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву 7К.бр.249/2017 од 24.01.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 492/18 од 24.05.2018. године, у седници већа одржаној дана 17.10.2018. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Душана Сакића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву 7К.бр.249/2017 од 24.01.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 492/18 од 24.05.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву 7К.бр.249/2017 од 24.01.2018. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 2. став 1. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 2 (две) године у коју му се урачунава време проведено у притвору од 25.10.2016. године до 24.01.2017. године. Окривљени је обавезан да плати паушал у износу од 5.000,00 динара, као и трошкове кривичног поступка у износима о којима ће бити одлучено посебном одлуком, а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 492/18 од 24.05.2018. године делимично је усвојена жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Душана Сакића, па је преиначена пресуда Основног суда у Краљеву 7К.бр.249/2017 од 24.01.2018. године у погледу правне оцене дела, тако што је Апелациони суд у Крагујевцу противправне радње, за које је окривљени АА оглашен кривим првостепеном пресудом, правно квалификовао као кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 2. КЗ, те га је осудио на казну затвора у трајању од 2

(две) године у коју му се урачунава време проведено у притвору од 25.10.2016. године до 24.01.2017. године, док су одбијене као неосноване у целости жалба Основног јавног тужиоца у Краљеву и у преосталом делу жалба браниоца окривљеног и првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Душан Сакић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине у целини правноснажне пресуде Основног суда у Краљеву 7К.бр.249/2017 од 24.01.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 492/18 од 24.05.2018. године и предмет врати на поновну одлуку, односно поновно суђење Основном суду у Краљеву.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП, бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче да су нижестепени судови побијаним пресудама повредили начело *reformatio in peius* (забрана преиначења на горе) из члана 453. ЗКП, из разлога јер су у поновљеном поступку, након укидања раније првостепене пресуде по жалби браниоца окривљеног, а против које је јавни тужилац изјавио жалбу само због одлуке о казни, утврдили нове чињенице и околности везано за кривицу окривљеног, а које су неповољније за окривљеног од оних које су биле утврђене у раније укинутој првостепеној пресуди. Наиме, раније укинутом првостепеном пресудом Основног суда у Краљеву 7К.бр.512/2016 од 24.01.2017. године окривљени је оглашен кривим да је у односу на тешку телесну повреду у виду прелома доње вилице са леве стране поступао са директним умишљајем, а да је у односу на тешку телесну повреду у виду прелома потиљачне кости са нагњечењем мозга поступао са несвесним нехатом, уз опис само елемента воље, али уз истовремено изостављање елемената свести, док је у поновљеном поступку правноснажно оглашен кривим да је обе тешке телесне повреде (прелом доње вилице са леве стране и прелом потиљачне кости са нагњечењем можданог ткива са крварењем између тврде и мекане можданице) учинио са директним умишљајем као обликом кривице, а како му је то стављено на терет измењеном оптужбом јавног тужиоца након укидања првостепене пресуде, иако јавни тужилац није могао да мења оптужбу у том делу.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 453. ЗКП, која предвиђа забрану преиначења на штету окривљеног, прописано је да ако је изјављена жалба само у корист окривљеног, пресуда се не сме изменити на његову штету у погледу правне квалификације кривичног дела и кривичне санкције.

По налажењу Врховног касационог суда, нижестепени судови у поновљеном поступку, након укидања раније првостепене пресуде, нису прекршили забрану преиначења на горе (*reformatio in peius*) прописану одредбом члана 453. ЗКП, обзиром да нису изменили пресуду на штету окривљеног ни у погледу правне квалификације кривичног дела, нити у погледу кривичне санкције. Наиме, раније укинутом првостепеном пресудом Основног суда у Краљеву 7К.бр.512/2016 од 24.01.2017. године, окривљени АА је био оглашен кривим због извршења кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 2. став 1. КЗ и био је осуђен на казну затвора у трајању од 2 (две) године и 6 (шест) месеци, а у поновљеном кривичном поступку је правноснажно оглашен кривим за извршење кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 2. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 2 (две) године, дакле у поновљеном поступку је оглашен кривим за исто кривично дело и осуђен је на казну затвора у краћем временском трајању. Како из списка предмета произилази да је и првобитном оптужбом Основног јавног тужиоца у Краљеву КТО.бр.371/16 од 21.11.2016. године, дакле пре укидања раније првостепене пресуде, окривљеном АА било стављено на терет да је у односу на обе тешке телесне повреде поступао са директним умишљајем, то оглашавањем окривљеног кривим, у поновљеном поступку, да је у односу на обе тешке телесне повреде поступао са директним умишљајем, није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП, а како се то неосновано истиче у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Душана Сакића, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.